

Om forskellen mellem de danske etiketter og de farvestrålende eksportetiketter.

I Ekstrabladet kunne man den 9. februar 1925 læse følgende forklaring på, hvorfor danske etiketter var så kedelige i forhold til eksportetiketterne:

Kun for Negre!

Kan Danskerne bedst lige grimme Tændstikæsker?

Det er sjældent, det falder i Ens Lod at faa en Æske Tændstikker foræret. Er der noget, Folk er fedtede med, saa er det Tændstikker!

Imidlertid - jeg fik forleden en Æske Tændstikker foræret. Af den Ekscentriker naturligvis! Det var tilmed en fin og smuk Æske, hvis Etiket straaede i dejlige Farver, mens Tændstikkerne selv var grønne - som Jomfruer i Silkekjoler - og havde gule Hoveder. Jeg ringede straks til *Gosch's* Tændstikfabriker og spurgte:

- Hvorfor er ikke alle Tændstikæsker og alle Tændstikker saa kønne som disse?

- De Tændstikker, som De ved et Under har faaet fat paa, er et Eksportfabrikat. De grønne i den blaa og forgyldte Æske gaar til *Nordafrika*. Negrene elsker Farver

- Det gør vi ogsaa.

- Det siger *De*. Men jeg tror nu, at Danskerne i Almindelighed er glade for "Tordenskjold" i det beskedne Udstyr. Og tænk Dem en gang de grønne Tændstikker kastet ud over et hvidt Gulv - eller paa en Havegang! Men *Perserne* - de faar Tændstikker i *alle* Kulører. En persisk Tændstikæske af vort Fabrikat er et halt Farveorgie. Hvert Land vil have det paa sin Maade. Hver elsker sine Farver. Vi har ogsaa tidligere prøvet med grønne og røde Tændstikker hér. Men de interesserede ikke det milde danske Temperament!

- Tiden er anderledes nu, siger jeg. Lad os faa farvestraalende og kunstneriske Tændstikæsker, saa det kan blive en æstetisk Fryd at stjæle dem og ikke blot nøjes med at være en simpel Nødvendighed.

- Vi skal tage under Overvejelse, svarer Stemmen paa Tændstikfabrikerne.

Pierre.